

doval, ne vemo, zadostuj, če omenjamo, da je pogorelo tedaj na Kranjskem 40 cerkvá, 5 trgov in 200 vasi. L. 1476. so se vrnili Turki na svoji poti ob Kočevju domov. Dné 26. kimovca istega leta je drl oddelek turških vpadnikov mimo Kočevja čez Ribnico na Notranjsko in se vrnil šele v listopadu. L. 1480. je bil nov napad. Najhujšim napadom pa prištevamo naval iz l. 1491. Ne-

in krog njega zid, pozneje mesto stolpa tudi cerkev. Načeloval je taborom župnik ali kak plemič, mladi junaki pa so se borili. Taki tabori so bili na Kočevskem Friderikstein, Stari Log, Mozelj, Koprivnik, Borovec, Gotenica in Osilnica. V to dōbo spadajo tudi turški kresovi. Na Kočevskem so se pričeli na Spahi, širili so se pa čez Zdihovo, Friderikstein, sveto Ano pri Ribnici itd. proti Ljubljani.

L. 1492. ukaže cesar vsem okoličanom na dve milji, naj gredó meščanom pomagat s krampi, motikami, lopatami in sekirami, češ, da dežela in ljudje ne bodo škode trpeli in da bodo imeli v sili vsaj kako zavetje; kdor pa ne pride, bode zarubljen. Omenjenega leta je radi velike izgube dovolil cesar Kočevcem, da smejo z živino, s platnom in z drugimi izdelki kupčevati po Hrvaškem in drugodi. To pravico sta jim potrdila l. 1571. nadvojvoda Karol in l. 1596. Ferdinand II.

Mesto je takrat živelo najbolj ob kupčiji, zakaj obrt se ni bil v njem nikdar razcvel. Cesta je vodila od Vinice čez Stari trg pri Poljanah, Knežjo Lipo, Katzensdorf, Zwischlern v Kočevje in dalje čez Ribnico v Trst; od Kostéla se je pa šlo čez Črni Potok k mestu. Prva cesta je bila zeló znana; po drugi so najbrže tovorili samó sol. Da je bil promet živahen, potrjujejo pritožbe trgovcev pri cesarju, češ, da je ta cesta odklonila trgovino iz Ljubljane v Kočevje, zato je ukazal leta 1496. cesar to cesto zapreti.

Mnogo sveta je bilo takrat neobdelanega. Polje je rodilo pšenico in proso. Svet je bil skalovit in malo ploden. Pridni ljudje so se živili tudi s prejo in drvarjenjem. Opomoči si mesto vendar ni moglo posebno, ker so se turški napadi vrstili prepogostoma. Na Kranjskem so bili ti gostje leta 1493., 1497. in 1511. Tej nadlogi so sledile druge: potresi, lakota in kuga. L. 1493. je bila huda lakota v ribniškem okraju, drugo leto črvi, leta 1503. zopet lakota po vsej deželi, da kmetje niso mogli desetine plačati. Leta 1504. je bila zima mila, pomlad pa mrzla, ki je ugonobila setev. L. 1510. je bila kuga in slaba letina. L. 1511. pa je bil tak potres, da so se porušili mnogi gradovi in mnoga mesta. Potresu sta sledili lakota in kuga. Dné 15. velikega travna l. 1515. je Kočevje pogorelo do tal. (Dalje.)

Ženin in nevesta s Krka.

nadoma je prihrumel Turek 29. kimovca v Metliko, drl skozi Novo mesto in namerjal iti proti Celju. Sava in Krka sta bili pa narasli in mu branili prehod. Zató se je obrnil proti Suhi Krajini, Ribnici in Kočevju, požigajoč, ljudi loveč in s seboj goneč. Vsa okrajina je bila puščava. Žetev je bila končana, naposled je vse uničil požar. V tisti žalostni dōbi so nastali tabori. Zidali so v vasi na varnem kraju stolp

v ribniškem okraju, drugo leto črvi, leta 1503. zopet lakota po vsej deželi, da kmetje niso mogli desetine plačati. Leta 1504. je bila zima mila, pomlad pa mrzla, ki je ugonobila setev. L. 1510. je bila kuga in slaba letina. L. 1511. pa je bil tak potres, da so se porušili mnogi gradovi in mnoga mesta. Potresu sta sledili lakota in kuga. Dné 15. velikega travna l. 1515. je Kočevje pogorelo do tal.